

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

Ilepos

21 d.

Seštadienis

Nr. 83 (3973)

KJHJHJHJHJ

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Tėvynės vieškeliu plačiuoju

Tėviškė — tai amžino ieškojimo, nerimas ir atradimo džiaugsmas. Tai išsiskyrimo liūdesys ir palaimingiausioji susitikimo su ja minutė. Tai netekimo sielvartas ir šviesioji sugrįžimo diena. Tas džiaugsmas ir pasididžiavimas, tas liūdesys ir ta laimė mums — Tarybų Lietuva.

Tarybų Lietuva švenčia trisdešimt devynerių metų jubiliejų. Tautos istorijoje tai labai nedidelis laikotarpis, ne ką daugiau kaip minutė vienoje paroje. Bet kokia reikšminga, kokia turininga ir prasminga buvo ši minutė Lietuvos liaudžiai!

Vidutinioji ir vyresnioji kartos — beveik pusė iš visų 3 milijonų 300 tūkstančių Tarybų Lietuvos gyventojų, — puikiai atmena, kaip atrodė tėviškės žemė 1944-ųjų metų vasarą. Sunaikinta du trečdaliai pramonės įmonių. Nedirba nė viena elektrinė — naktimis kaimė blykčioja balanos, miestai skendi tamsoje. Susprogdinti tiltai, ištrypę pasėliai, iškirsta ir sudėginta beveik ketvirtadalis miškų. Žemė nusėta kapais. Apie 700 tūkstančių žmonių užuodę okupantai. Po lietuviškais berželiais amžinam poilsui sugulė dar 80 tūkstančių tarybinių karių vaduotojų.

Stai kokia sutrypta, išniekinta ir apiplėšta buvo tėviškė. Pradėti reikėjo nuo plyno lauko. Ir niekas tada netikėjo, kad jau po ketverių metų pramonė pasieks iškairinį lygį. Niekas negalvojo, kad nuo tada ji kasmet dvigubės ir kad ateis laikas, kai net 50 kartų pralenks 1940-ųjų lygį. O juk tai įvyko jau praėjusią vasarą.

Tais pačiais metais, kai užgydėme žaizdas miestuose, — tais pačiais 1948-aisiais — žengėme esminį žingsnį pertvarkant senąją Lietuvos kaimą: valstiečiai pasuko kolektyvizacijos keliu. Būtent šie du etapai ir buvo lemiami toliau vystant liaudies ūkį.

Graži šiandien mūsų tėviškė. Turime ką joje parodyti svečiui, turime ko pradžiuginti savo akį, turime tūkstančius žmonių, kuriais galima pagrįstai didžiuotis.

Pakeliuokime po savo žaliuojančią žemę. Atsisveikinsime su senaisiais Vilniaus stogais, ranka pamojavę baltiemis Lazdynų mūramis, pasukime, plačiuoju Lietuvos vieškeliu vakarų pusėn. Tenai, kitame jo gale — Kaunas. O tenai, Kaune, prieš 39 metus Lietuva ir buvo paskelbta tarybine.

Pakeliui užsukime į Rūniskę, ir pamatysime vaka-

rykščią Lietuvą, — su šiaudiniais stogais ir dūmais persigėrusiomis trobomis. Pamatysime samdinių lūšnų, iki blizgesio nutrintas girnas, kraitele, kuria pavasarį buvo seikėjamas kiekvienas grūdas. Liaudies buitės muziejus su širdį veriančiu tiesumu atkuria varganą darbininko ir valstiečio dalia buržuazinėje Lietuvoje.

Toliau tas pats platus kelias nuves į Kauną. Seniai nebėra garsiosios „Brazilkos“. Jos vietoje — modernūs namai. Nebėra tvankių, suodinių dirbtuvėlių. Užtat ritmingai plaka Kauno HES turbinos, švelniai dūgia staklės didžiausioje Europoje dirbtinio pluošto gamykloje. A. Petrausko medvilnės kombinatas. Kaunas — studentų miestas. Kiekvienas antras specialistas diplomą gauna šio miesto aukštosios mokyklos.

Daug kelių iš čia veda po respubliką. Jeigu pasirinktume Dainavą, neabejotinai apsisotume Alytuje. Jis auga kaip ant miegų. Akį veikia nauji kvartalai, nors, tiesą sakant, jie ne naujiena kiekviename mieste ar miestelyje. Juk vien po karo respublikoje pastatyta 35 milijonai kvadratinų metrų gyvenamojo ploto.

Jeigu pasuksime Suvalkijos pusėn, grožėsime lygiais derlingais laukais, naujomis sodybm. Rūpestingai rankų suraikiyta žemė žada gražų derlių. Tai kas, kad gamta šiemet itin kaprizinga. Atkovoti gėrybes padeda technika, organizuotumas, didelė parama žemdirbiams teikia miestas.

Palapsniui gelsvėja laukai vidurio ir šiaurės Lietuvoje. Ji — mūsų pagrindinis aruo-

das. Čia išauginami rekordiniai grūdinių derliai. O ir apskritai Tarybų Lietuvos žemės ūkio gamyba, lyginant su iki karine, išaugo daugiau kaip du kartus.

Kiekviena vilioja galvijoji Baltijos vilnis. Mūsų paslaugoms — išlaigingi poilsio namai, sanatorijos, gydyklos. Palangoje ir Sventoji kasmet išsisi daugiau kaip 100 tūkstančių žmonių. Daugiau kaip pusė lėšų, kurias išleidžiama poilsui, padengia valstybė.

Beveik kiekvieną penkmetį respublikos žemėlapyje atsiranda naujas miestas. Išaugo Naujoji Akmenė, Grigiškės, Elektrėnai. Dabar štai kyla Sniečkaus mūrai. Statoma viena didžiausių pasaulio atominė elektrinių. Galingos energijos upės pasieks visus respublikos kampelius, kaimynines Baltarusiją, Latviją, Estiją.

Bet laikas grįžti į senąją mūsų sostinę. Ji tik ką iškilmingai paminėjo miesto išvadavimo 35-ąsias metines. Dabar ruošiamasi kitam jubiliejui — rudenį Vilniaus universitetas švęs savo 400 metų jubiliejų. Šią datą pažymės visa šalis, užsienio aukštosios mokyklos. Ypač prasminga šventė bus respublikos studentams, kurių turime beveik 65 tūkstančius.

Keliai, keliai. Dieną naktį jie vedžioja mus po tėviškę, atverdami grožį ir darbščius žmonių darbų didybę. Jie įsileja į vieną vieškelį, kurio šiandieną eina visos tarybinės tautos. Ir tuo plačiuoju Tėvynės vieškeliu visi kartu žengiame į komunizmą.

B. Bučelis
(ELTA)

1940 m. Ilepos 21 d. Lietuvoje atkurta Tarybų valdžia ir paskelbta Lietuvos Tarybų Socialistinė Respublika.

J. BUIVYDO plakatas

Pašarų ruošimo darbai nenutrūksta

Iš pagrioviu, paežerio, pamiškių žolės Staskūniškio tarybinio ūkio darbininkai jau antra savaitę gamina silosą. Jie dalgiais prišienavo ir į tranšėja arkliais vežimais bei automašinomis atvežė 450 tonų žalios žolės masės. Dar 50 tonų viksvų bei nendrių — ir pagaminoma pašarų gamybos užduotį tarybinio ūkio kolektyvas bus įvykdes.

Kad tranšėjos būtų sparčiau pildomos, kartu su žole silosuojamos ir sėklinio eraičyno nuokulos. 100 hektarų dydžio sėklinį šios žolės sklypą baigia nupjauti kombainininkai Stasys Matulis ir Antanas Pauliukonis. Iš pradžių nuokulas renka ir smulkina mechanizatoriai Juozas Kazlas, Aleksandras Auglys ir Algis Kernagys.

Tranšėjose smulkinta masė ištisą parą pasikeisdami mlina traktorininkai Jonas Zukauskas, Kostas Zickauskas ir Vytautas Mikoliūnas.

Iš pamiškių, paežerių žolės ir eraičyno nuokulų staskūniškiai vienoje tranšėjoje jau pagamino 500 t silosų. Trečiądienį ši tranšėja buvo uždegtą, sumynus ant viršaus smulkinto mėsino sluoksnį. Dabar sparciai kraunama antroji tokio pat dydžio tranšėja. Susilosavę užduotyje numatytą pamiškių ir paežerių žolės, kiekį, tarybinio ūkio darbininkai nenutrauks pašarų ruošimo darbų. Baigę smulkinti eraičyno nuokulas, tie patys mechanizatoriai pasuks į vežlius silosavimui skirtus mišinius.

B. Danauskas

ROKISKIO, BALTARUSIJOS TSR MOGILIOVO IR
ANYKŠČIŲ RAJONŲ ŽEMES ŪKIO DARBUOTOJŲ
SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO 1979 m.
PIRMOJO PUSMECIO

REZULTATAI

Rodiklių pavadinimas	Rokiškio rai.	Mogilovo rai.	Anykščių rai.
Bendra pieno gamyba lyginant su praėjusiais metais	94	96	93
Pieno gamyba 100 ha žemės ūkio naudmenų cnt.	211,6	265	237
Karvių skaičius 100 ha žemės ūkio naudmenų vnt.	14,5	22,5	16,2
Karvių skaičiaus padidėjimas proc.	101	100	102
Primelžta pieno iš 1 karvės kg.	1488	1165	1504
Primelžimo iš karvės padidėjimas kg.	-113	-50	-120
Bendra mėsos gamyba proc. lyginant su praėjusiais metais	92	105	93
Mėsos gamyba 100 ha žemės ūkio naudmenų cnt.	51,1	47	55,3
Pieno pardavimo valstybei plano įvykdymo proc.	93	93	93
Mėsos pardavimo valstybei plano įvykdymo proc.	97	97	97
Penimų galvijų paros priesvoris gr.	660	539	584
Penimų kiaulių paros priesvoris gr.	416	390	388
Suteikta buitinių paslaugų 1 gyventojui rubliais	11,2	8,75	12,49
Pramonės produkcijos realizacijos plano įvykdymo proc.	144,8	—	101,3
Rangos darbų plano įvykdymo proc.	91	97	95,5

Ryžtas ir ištvermė telydi derliaus dorotojus

I rajono kombainininkų sąskrydį, vykusį Anykščių kultūros rūmuose, susirinko patyrę laukų laivų vairuotojai ir tie, kuriems šiemet pirmą kartą bus patikėtas kombaino vairas, taip pat rajono ūkių vadovai, vyriausieji inžinieriai-mechanikai ir agronomai.

LKP Anykščių rajono komiteto pirminis sekretorius J. PESECKAS skelbia sąskrydį pradėtą. Zodis pranešimui suteikiamas rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojui P. MARCIUKUI.

Pranešėjas pabrėžė, jog bręstančio derliaus dorotojai susirinko į sąskrydį tuo metu, kai visos respublikos ir mūsų rajono darbo žmonių pažymimi reikšminga sukaiki — išvadavimo iš hitlerininkų jungo 35-ąsias metines. Per šį laikotarpį Lie-

tuvos liaudis pasiekė įspūdingų laimėjimų visose ekonomikos ir kultūros srityse. Tai — broliškos TSRS tautų draugystės, bendradarbiavimo ir savitarpio paramos rezultatas.

Taip pat pranešėjas pažymėjo, jog šiemet sukanka 30 metų nuo to laiko, kai LKP VI suvažiavimas iškėlė uždavinį artimiausiais metais pasiekti visišką kolektyvinių ūkių santvarkos pergalę. Ši pergalė buvo pasiekta. Pirmieji Anykščių rajone susikūrė dabartiniai „Atletis“, „Gimtosios žemės“, K. Staro kolūčiai, kurie jau pernai atšventė savo trisdešimtmečius. Dauguma rajono ūkių šį reikšmingą jubiliejų atšvės šiemet. Pranešėjas pasakojo apie įspūdingą respublikos ir rajono žemės ūkio darbuotojų pasiekimus per praėjusį trisdešimtmetį.

Igyvendintus atkakliu kolūkiečių ir tarybinių ūkių darbininkų trūsų, padedant visoms broliškosioms respublikoms technika, trąšomis, vykdant plačią žemių melioravimo programą.

P. Marciukas nurodė, jog dideli uždaviniai stiprinant ūkių ekonomiką, gausinant pašarų išteklius ir keliant gyvulių produktyvumą, yra iškėlę rajono žemdirbiams šiais metais. Gegužės ir birželio mėnesiais vyrausios sausros pristabdė lauko kultūrų augimą. Laukiamas javų derlius daugumoje rajono ūkių bus mažesnis už planą numatytąjį. Todėl iškyla uždavinys itin kruopščiai paruošti javąpjūtę ir užsandarinti kombainus bei kitą techniką, transporto priemones, nepalikti dirvoje nė vienos varpos, švariai sudoroti visus šiaudus ir juos papildyti.

ti stambiųjų pašarų išteklius. Rikiuojant derliaus dorojimo darbus, pravartu pasimokyti iš ankstesnių metų įvairių technikų, trąšomis, vykdant plačią žemių melioravimo programą. Pirmieji pjūtį baigė „Gintaro“ kolūkiečiai žemdirbiai. Šiame kolūkyje derliaus dorotojai jau nuo pirmųjų darymėčio dienų įautė nuoširdų kolūkiečių valdybos ir visuomeninių organizacijų rūpestį. Čia buvo surengtos įspūdingos palydos į javąpjūtę su geleimis, su šiltais kolūkiečių vadovų ir pirmanjančių mechanizatorių linkėjimais visiems derliaus dorotojams. Pernai gintariečiai labai sumaniai prisitaikydavo prie nepalankių orų, išnaudodavo kiekvieną giedros valandą javams pjauti. Kruopščiai paruošta pjūtis technika dar-

nukeltai 4 pusl.

Tada reikėjo ištvermės

Šiais laikais, slogiais buržuazijos valdymo metais tiesė kelius į šviesą ateitį, žadino laisvės viltį komunistai-pogrindininkai. VLADAS GUTASKAS — vienas iš daugelio pogrindininkų, veikusių mūsų rajone, skelbęs revoliucines idėjas, platinęs komunistinę literatūrą, telkęs pogrindines kuopeles. Buvęs pogrindininkas ilgus metus dirbo Klaipėdos miesto liaudies teismo teisėju. Praeitais metais Vladas Gutauskas mirė. Liko šviesus atminimas jį pažinojusių žmonių atmintyje. Apie pogrindinę veiklą, apie tai, kiek reikėjo pasiryžimo ir ištvermės to meto komunistams, byloja paties pogrindininko ranka plačiai parašyta autobiografija. Tų prisiminimų, atitekusių anykštėnams kraštotyrininkams, pagrindu spaudai paruoštas šis straipsnis.

KELIAS PASIRINKTAS

Sunki buvo mano vaikystė. Aš — šeštas vaikas šeimoje. Tėvas apgailėtinomis sąlygomis iš dvarininko Siecicko nuomavo keletą hektarų žemės, o paskui, ją pirkęs už skolintus pinigus, mokėjo lupikiškus procentus. Apie mokslą ir kalbos nebuvę, man iš pat mažens teko ganyti bandą. Patyrusio karčią piemens dalį ir sulaukusio septyniolikos metų manęs laukė dar sunkesnis gyvenimo išbandymas. Vokiečiai išvežė priverstiniais darbais. Ten vargiai buvo įmanoma ištvirti nepakeliamas gyvenimo ir darbo sąlygas. Pagaliau pavyko pabėgti, tačiau kurį laiką teko slapstyti, kad vėl nepakliūčiau kaizeriniam okupantui į nagus. 1919—1921 metais tarnyba buržuazinės Lietuvos kariuomenėje. Patekau į Alytų, į 1-ąjį pėstininkų pulką. Mano tarnybos laikų mūsų pulke įvyko kareivių bruzdėjimas. Nors aš ir nebuvau aktyvus to bruzdėjimo dalyvis, bet maištingai nusiteikusių kareivių kalbos priverė mane sumištyti, labiau domėtis to meto politiniais įvykiais, ėmiau suprasti, kad būžės, reakcionieriai yra liaudies priešai, kad jiems, prisidengusiems patriotiniais šūkiais, rūpi tik kaip pralobti, pripildyti savo kišenes kitų triūso, prakailo kaina. Ir ypač ėmiau neapkęsti klerikalinės reakcijos, norėjosi, kad ir ki-

tiems atsiverlų akys, paaiškėtų klerikalų veidmainystė, likrosios jų užmačios.

Kai atitarnavau kariuomenėje ir grįžau į savo gimtąjį Daugėlių kaimą, mane ėmė kalbinti stoti į tuomet kuriamą šaulių organizaciją. Bet man su jais buvo nepakeliamai. Priešingai reakcionierių norams, tapau ateistu ir 1924 m. buvau iniciatorius steigiant Kavarsko valsčiuje Laisvamanių Eitinės kultūros draugiją. Išrinktas šios draugijos pirmininku, kartu su kitais bendraminčiais pradėjau aktyvią veiklą, skleidėme ateistinę mintį, demaskavome dvasininkų vaidmainystes. Žinoma, klerikalai mane ir draugiją ėmė drabstyti purvais. Tuomet į mane, kunigų „išgarsiną“, atkreipė dėmesį vietos revoliucionieriai-komunistai. Kelis kartus tėvo kluone radau pundelius komunistinės literatūros, kurią kartu su savo draugu Edvardu Ciukšiu, paskui tapusiu komunistų partijos nariu, išplatindavome po apylinkę.

Bet neilgai aš galėjau gyventi savo tėviškėje. Pamaldus tėvas vertė mane grįžti prie dievo, baisiai krintosi, kad mane kunigai atskyrė nuo bažnyčios, apšaukė eretiku. Namuose susidarė nepakendamos gyvenimo sąlygos, ir aš išvykau, tikėdamas kur nors susieškoti darbą. Pradėjau dirbti Tauragės

psichiatrinėje ligoninėje. Tauragėje gyveno nemažai pažangių žmonių. Ypač šviesi asmenybė buvo Jonas Kairiškis. Jis kartu su kitais ateistais, išleido kolektyvą parašytą brošiūrą „Kur eini, katalikų jaunime?“ Šią klerikalų uždraustą knygėlę aš entuziastingai platinau, slunčiau ir į Kavarską. Savaimė aišku, už tai užsitarnavau dar didesnę dvasininkų neapykantą.

1926 metais ligoninė persikėlė į Kalvariją. Atsidūręs Suvalkijoje, aš nepasilikau nuostaliu nuo ateistinio darbo, be to, čia įsitraukiau į aktyvią profesinių sąjungų veiklą. Iš Marijampolės į Kalvariją su paskaitomis dažnai atvykdavo L. Kapocius. Jis ne tik skaitydavo viešas paskaitas apie profesinių sąjungų darbą, bet ir sukviesdavo revoliucionierius, darbininkus į slaptus pasitarimus. Kai kuriuose tokiuose pasitarimuose teko dalyvauti ir man. 1926 metų gruodį įvykęs fašistinis perversmas slopino revoliucinę veiklą, viešai jau nebuvo galima rinktis. Tačiau su Kapociumi aš palaikiau vis glaudesnius ryšius, susitikęs su juo gaudavau komunistinės literatūros. 1927 metais Kalvarijoje prasidėjo areštai. Tokie areštai vyko ir kitose Lietuvos vietose. Nors Kapocių netrukus suėmė, bet mano ryšiai su komunistais nenutrūko, aš supratau, jog reikia šlietis prie tų, kuriems rūpi darbo žmonių laisvė ir laimė, kurie ragina nusimesti išnaudotojų jungą. Toliau mesnisi mano gyvenimo kelias buvo pasirinktas. Sunkus, reikalaujantis daug ryžto, išlvermės kelias. Sekančiais metais aš buvau priimtas į komunistinę kuopelę, platinau nelegalią literatūrą,

rašiau korespondencijas „Balsą“. Per komjaunuolių Amilavičių palaikiau ryšį su komjaunimo kuopele.

1930 m. vieną sausio mėnesio naktį mane Kalvarijos mieste sulaukė pats Kalvarijos žvalgybos viršininkas Ratkevičius. Kaip vėliau paaiškėjo, tada žvalgyba sekė mane, o aš tą vakarą buvau atėjęs pas Amilavičių pasiimti literatūros. Sulaikytas žvalgybos, buvau nuvestas į policiją ir iškratytas. Pas mane buvo rastas vienas egzempliorius „Balso“. Po to žvalgyba padarė kratą ligoninėje, skyrė, kurį aptarnavau, ir mano bute. Tačiau nors daugiau nieko jie nesusirado, vienok manęs jau nebelepėdavo. Buvau ilgą laiką tardomas, kamantinėję iš kur gaudavau literatūrą, su kuo dirbau pogrindyje ir su kuo palaikiau ryšius. Aiškino man, kad tai aš visą laiką platindavau literatūrą Kalvarijos mieste ir ligoninėje. Žvalgybos tvirtinimą aš visą laiką neigiau ir sakiau, kad aptiktą kratos metu pas mane „Balsą“ aš radau. Žvalgyba bylos nepajėgė sudaryti ir po 2—3 mėnesių kalėjimo Marijampolės karo komendantas nubaudė mane 3 mėnesiams kalėjimo su ištremimu iš Marijampolės apskritys į Ukmergės apskritį. Viskas karo stoviu. Atsėdėjus man dar tris mėnesius Marijampolės kalėjime, žvalgyba perdavė mane policijai, kuri etapo keliu atgabeno mane į Ukmergės apskrities Kavarsko valsčių. Apsigyvenau tėviškėje, Daugėlių kaime. Asmens dokumentus iš manęs atėmė ir pasą atgavau tik atkūrus Lietuvoje Tarybų valdžią. Gyvendamas tėviškėje pralėdžiau kiekvieną savaitę registruotis policijos nuovadoje.

Bus daugiau

Liaudies Lenkijai — 35 metai

1944 metų liepos 21 d. Tarybinės Armijos ir Lenkų kariuomenės išvadovotame Chelmo mieste buvo įkurta pirmoji Lenkijos darbo žmonių vyriausybė — Lenkijos Nacionalinio išvadavimo komitetas. Šis komitetas jau sekančią dieną paskelbė naujas valstybės ir visuomeninės santvarkos kūrimo programą. Liepos 22-oji tapo lenkų tautos nacionaline švente — Lenkijos atgimimo diena. Ši data simbolizuoja istorinę lenkų tautos pergalę, ji apsprendė lenkų valstybingumą.

Socializmo statyba Lenkijoje prasidėjo šalies ekonominio atsilikimo ir karinės suirutės sąlygomis. Hitleriniai okupantai nužudė 6 milijonus šalies gyventojų, sugriovė apie 70 procentų pramonės įmonių, nuniokojo žemės ūkį, sunaikino ir pagrobė daugybę kultūros vertybių. Darbininkų klasės partijai vadovaujant, prasidėjo didžiulis šalies atkūrimo darbas. Tais sunkiais pokario metais į pagalbą lenkų tautai atėjo Tarybų Sąjunga.

Didvyriškais lenkų tautos pastangomis, vadovaujant LJD, sukurta nauja, socialistinė Lenkija, turinti galingą gamybinį potencialą, didžiulės kūrybinės galimybės. Siuolaikinė Lenkijos pramonė per 20 dienų pagamina tiek produkcijos, kiek jos buvo išleista per visus 1938-uosius metus. Pakanka pasakyti, jog L.R. nacionalinės pajamos 1978 metais palyginti su 1950 m. padidėjo beveik 7 kartus, pramonės gamyba beveik 14 kartų. Šiandien Liaudies Lenkija žinoma pasaulyje, kaip jėgų laivų, statybos mašinų, cukraus fabriko, sėjos rūgšties gamyklų, technologinių įrengimų, taip pat elektros, elektronikos, lengvosios ir maisto pramonės gaminių didelė eksportininkė.

Nuo 1944 metų vykdomos kultūrinės politikos svarbiausias tikslas — sukurti palankias sąlygas socialistinei kultūrai, atitinkančiai išvystytos socialistinės visuomenės poreikius. Lenkija — viena iš nacionaliniu požiūriu valstybė, kurioje lenkai sudaro 97 procentus gyventojų. Kitų etninių grupių atstovai turi savo visuomenines organizacijas ir kultūros įstaigas, meno kolektyvus, spaudą.

Didžiulį kultūrinį ir visuomeninį vaidmenį šalyje vaidina kūrybinės sąjungos, kurių tarpe svarbią vietą užima Rašytojų ir Dailininkų sąjungos, formuojančios socialistinės valstybės intelektualiąją mintį.

Svarų indėlį į broliškos draugystės ir bendradarbiavimo tarp tarybinių ir lenkų tautų stiprinimą įneša Tarybų Sąjungos — Lenkijos draugystės draugija Tarybų Sąjungoje ir Lenkijos — Tarybų Sąjungos draugija Lenkijos Liaudies Respublikoje.

Savo pagrindiniu uždaviniu Draugystės draugija laikoma tolesnį draugiškų santykių, tarpusavio supratimo, ekonominio ir kultūrinio bendradarbiavimo tarp TSRS ir Lenkijos L.R. tautų stiprinimą ir vystymą, keitimasi socializmo ir komunizmo kūrimo patirtimi, tarybinės ir lenkų visuomenės supažindinimą su laimėjimais vykdomant penkmečio planų užduotis, TSKP XXV suvažiavimo ir LJD VI suvažiavimo nutarimų propagavimą.

Tarybiniai žmonės didžiuojasi, kad vieningoje gretose kovoje už taiką ir tautų sągumą žengia Liaudies Lenkija.

J. Mackevičius

Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsienio šalimis draugijos pirmininko pavaduotojas (ELIA)

ZINIOS

apie šienavimo eigą ir pašarų ruošimą 1979 m. liepos 19 d. (procentais)

Okio pavadinimas	Paruošta šieno viso	Paruošta šieno šieno	Pagaminta žolės miltų	Paruošta iš miško, pelės, kitų žolės ir medžių lapų žaliavos masės	Okio pavadinimas	Paruošta šieno viso	Paruošta šieno šieno	Pagaminta žolės miltų	Paruošta iš miško, pelės, kitų žolės ir medžių lapų žaliavos masės
Andrioniškis	71	—	50	91	Skieponys	65	60	—	79
„Anykščių šilelis“	36	57	36	111	Surdegis	85	100	132	103
„Ateitis“	61	88	—	53	Svedasai	83	122	84	155
„Atžalynas“	100,4	75	—	92	„Svyturys“	64	30	48	80
„Aukštakalniš“	60	100	112	65	„Už taiką“	54	100	48	73
„Aušra“	71	91	—	83	„Vienybė“	75	—	—	86
„Ažuolas“	46	—	—	34	Kolūkiuose:	69	75	78	79
Cerniachovskio	48	33	—	29	Jakšišio t. ukis	48	107	—	71
„Gegužės pirmoji“	47	75	—	59	Naujasodžio t. ukis	78	61	—	78
„Gimtoji žemė“	65	29	—	70	Raguvelės t. ukis	65	51	—	60
„Gintaras“	87	100	—	100	Staškuniškio t. ukis	60	76	—	71
K. Staro	69	100	61	101	Sodininkystės t. ukis	80	100	—	100,3
Kurkliai	77	100	—	73	Elmininkų eksp. ukis	125	55	63	58
„Lenino keliu“	79	100	96	100	Valstyb. ūkiuose:	82	74	76	68
Leyaniškis	89	—	135	68	RAJONE:	71	75	78	77
M. Melnikantės	64	—	—	99	— Neturi plano				
„Nevėžis“	74	75	—	86	+ nepagamino pašarų				
„Pirmyn į komunizmą“	84	60	—	100					
„Pūntukas“	87	97	—	84					

Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Rajono ūkiuose nušienauti pogrindiniai šienai ir šienainiai skiriami plotai. Padedami miesto įmonių ir įstaigų žmonių, žemdirbių intensyviai gausina pašarus, tam panaudodami laukinių žolių išteklius iš ne žemės ūkio naudmenų, medžių lapus ir šakeles. Iki liepos 19 d. pagaminta 17306 tonos žaliosios masės, arba 77 proc. rajono ūkiams skirtos užduoties. Gerai ruošia papildomus pašarus „Gintaro“, Svedasų, „Atžalyno“ kolūkiai, tačiau šito nepasakys apie „Ateities“, Cerniachovskio, „Ažuolo“ kolūkius.

Ruošiant pašarus iš žolės ir medžių lapų, ne visur lankomasi technologinių reikavimų. Nesmulkinama žolė,

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979 VII 21

dedant į siloso tranšėjas Jakšišio tarybiniam ūkyje, Cerniachovskio kolūkyje ir eilėje kitų ūkių.

M. Melnikantės. Skieponių, „Vienybės“ kolūkiuose, Jakšišio tarybiniam ūkyje ne visi žmonės dirba pašarų ruošimo baruose. Ruošiant papildomus pašarus žemdirbiams gerai taktininkauja Elektros tinklų, Rajkoopsų jungos, Dujų ūkio kontoros, R/S „LZOT“, „Spartako“ fabriko darbininkai ir tarnautojai bei įmonių žmonės. Tačiau nepradėjo taktininkauti ar labai mažai pagamino žaliosios masės Troškūnų KPTM, rajono kultūros ir švietimo skyriai, eilė kitų rajono įmonių ir įstaigų.

Greta pašarų ruošimo nemažiau svarbus darbas — žemės ruošimas žiemkenčių sėjai. Orai dabar tam palankūs. Bresta daugiametį žolių pasėliai. Pradėjo jų nuėmimą Staškuniškio, Jakšišio tarybiniai ūkiai. Būtinai šių darbų neatidėlioti ir kituose rajono ūkiuose.

Anykščių rajono žemės ūkio valdyba

BROLIŲ VANAGŲ LAIMĖ

Vanagai, po sunkių dienų, darbų iš svetimų laukų sugrįžę savo sodybėlėn Nava-riškių kaime, žiūrėdavo į penketą sūnų, dvi dukras ir svajodavo apie laimę. Ir mo-tinai, ir tėvui labai rūpėjo, kad septynetas jų vaikų su-lauktų kitokio gyvenimo. Juk ištisa Vanagų giminė de-šimtmecių dešimtmecius var-go be nuosavos žemės lono-lio. Tėvai iš paskutiniųjų sū-nus ir dukras sugebėjo pa-mokyti rašto. Visi Vanagai baigė po keturius pradines mokyklos skyrius. O iš mo-kyklos — vėl prie darbų, pas buožas...

1940-ųjų vasarą Vanagų šeima apsidžiaugė gautas nuosavos žemės sklypu. Bet greitai karas ir fašistų oku-pacija svajones apie tikrą gyvenimą atitolino.

1948-aisiais į ką tik susi-kūrusį „Bolševiko“ kolūkį įstoja Vanagų šeima. Vy-resni vaikai kartu su tėvais trūšia kolūkio laukuose, lau-nesni pradeda mokytis. Vie-ni jų skuba į mokyklą, kiti jau galvoja apie būsimas profesijas, lanko prie Anykš-čių MTS organizuotus trak-torininkų kursus. Keturi bro-liai pasirenka mechanizatorių kelią. Vyriausias — Matas, baigęs traktorininkų kursų, tarnauja Tarybinėje Armijoje, po to grįžta į gimtinę ir dirba Anykščių MTS trakto-rinės brigados brigadininku. Vėliau, kai mašinų trakto-rių stotis perdavė techniką

žemdirbiams, Matas Vana-gas paskiriamas „Bolševiko“ kolūkio mechaniku ir sąži-ningai dirba šiame poste po-rą dešimtmecių...

Panašiai susiklosto ir Vla-do Vanago gyvenimas. Atlikti garbingiausios pareigos Tėvynei — tarnauti į Tary-binę Armiją vaikas išvyksta su traktorininko teisėmis. 1955-aisiais grįžęs namo, Vladas stoja mokytis į Vep-rių žemės ūkio mechanizaci-jos mokyklą. Ją baigęs dir-ba traktorinės brigados bri-gadininku „Paryžiaus komu-nos“ kolūkyje. Černiachovs-kio kolūkio mechaniku. Vė-liau, sukūręs šeimą, persike-lia į Elmininkų bandymų stoties eksperimentinį ūkį ir sėda už traktoriaus vairolaz-džių. Neatsitraukdamas nuo tiesioginio darbo, mokosi ne-akivaizdiniu būdu Anykščių vidurinėje mokykloje, baigęs aštuonias klases, stoja mo-kytis į Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos techniku-neakivaizdinį skyrių. Daus-mingą mechanizatorių, gabų moksleivį pastebi ūkio vado-vai, ir 1962-aisiais paskiria jį mechaninių dirbtuvių ve-dėju.

„Bolševiko“ kolūkyje savo darbo stažą pradėjo Petras Vanagas. Kurį laiką dirbo laukininkystėje, vėliau baigė mechanizatorių kursus, po to ilgus metus vairavo traktorių „Bolševiko“ kolūkyje. Elmi-ninkų bandymų stoties eks-perimentiniame ūkyje.

Paslmokęs kursuose trak-torininko teises gavo ir gim-tinėje liko dirbti Juozas Va-nagas.

Daug kas pasikeitė pasta-raisiais metais Vanagų gim-tinėje. Senojo Navariškių kaimo teliko tik tai pavadin-i-mas. Aplinkui dabar — der-lingi java brandinantys lau-kai, sodybos iškeltos į gy-venvietes. Nebėra jau ir „Bolševiko“ kolūkio. Dabar čia — Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis. Jame pamėgto darbo baruo-se kasdien galima sutikti ke-turis brolius Vanagus. Matas Elmininkuose dabar dirbā tiekėju. Septynioliktus metus ūkio mechaninių dirbtuvių vedėju dirba Vladas Vana-gas. Ūkio vadovai, darbo draugai apie jį atsiliepią tik gerais žodžiais. Tai reiklus vadovas, sumanus specialis-tas, pavyzdingas komunistas. Vladą nuolat sutiksi ir meno saviveiklininkų būryje, ir liaudies draugininkų orga-nizacijose masiniuose renginio-se.

O kas gi Elmininkuo-se nepažįsta pirmaujan-čio mechanizatoriaus-kombai-nininko Petro Vanago? Jam patikėta technika visuomet tvarkinga, kiekvieną paves-tą darbą pirmaujantis me-chanizatorius atlieka labai rūpestingai. Kas vasarą Pe-tras šauniai darbuojasi grū-dinių kultūrų nuėmimo kom-bainu. Už šaunų darbą

jo krūting papuošė „Garbės ženklas“ ordinas. Tiesa, prieš kurį laiką smarkiai sušlūba-vo šio mechanizatoriaus svei-kata. Pasigydęs Petras vėl pasiprašė prie technikos, pra-dėjo dirbti elektrokarištu. Virš dvidešimt savo gyveni-mo metų mechanizatoriaus profesijai paskyrė Juozas Vanagas. Ar runkelių sėja, ar bulvių sodinimas, ar pa-sėlių priežiūra, ar kiti žemės ūkio darbai — Juozas Vana-gas visur pasižymės. Sąži-ningai trūšia jis ir su grū-dinių kultūrų nuėmimo kom-bainu. Nebe pirmus metus šis mechanizatorius pripažįsta-mas socialistinio lenktyniavi-mo nugalėtoju, jo nuotrau-ka puošia ūkio Garbės len-tą.

Keturi broliai Vanagai dir-ba Elmininkų bandymų sto-ties eksperimentiniame ūkyje. Apie visus keturis brolius, su kuo tik čia bekalbėtum, iš-girsi tikrai labai gerus atsi-liepimus. Kitaip ir negali bū-

ti. Juk čia jų gimtinė, čia jų tėvų žemė, čia broliai su-kūrė savo šeimą, surado sa-vo pašaukimą.

Seimos pasididžiavimas — penktasis brolis Povilas. Jo likimas šiek tiek skiriasi nuo vyresniųjų brolių. Povilas baigė Anykščių J. Biliūno vi-durinę mokyklą, sėkmingai studijavo ekonomiką Kauno Politechnikos institute. Da-bar jis žinomas respublikos mokslininkas, šio instituto docentas, keletos vadovėlių studentams autorius.

„Gražu dabar Elmininkuo-se. Zalumynuose, gėlių žie-duose skęsta jaunos gyven-vietės, bręstancias varpas į saulės šviesą kelia javai, laukuose per dienas girdėti traktorių motorų gaudesys. Čia gyvena, dirba ir apie dar gražesnę ateitį svajonių vainiką pina prasmingame, kūrybingame darbe laimę suradę elmininkiečiai. Si lai-mė, apie kurią metų metais svajoję Vanagų kartos, atėjo visiems laikams.

Vytautas Bagdonas
Elmininkų bandymų stoties eksperimentinis ūkis

Nauja ekspozicija

Rokiškio kraštotyros muziejuje atidaryta nauja eks-pozicija, skirta Tarybų Lietuvos išvadavimo iš hitlerinių grobių 35-osioms metinėms. Ji apima laikotarpį nuo 1940 metų iki šių dienų, pasakoja apie reikšmingiausius istorinius rajono darbo žmonių gyvenimo etapus.

(ELTA)

DĖMESYS APLINKOS GROŽIUI

Skiemonių apylinkės liau-dies deputatų Tarybos vyk-domasis komitetas, Skie-mo-nių kolūkio valdyba, visuo-meninės organizacijos kas-met vis didesnį dėmesį ski-ria aplinkos grožiui, žėdi-niams. Centrinė — Skie-mo-nių gyvenvietė nuo anksty-vo pavasario iki vėlyvo ru-dens pasipuošusi gėlių žie-dais. Rūpestingai savo so-dybių aplinką tvarko karvių melžėja Bronė Strazdienė, pensininkė Angelė Mamėnienė, pedagogė Angelė Krikš-taponienė, medicinos fclcėrė Aldona Kriščiūnienė ir eilė kitų. Kasmet ūkio teritorijoje pasodinama nemažai me-delių. Jie žaliuoja prie fer-mų, mechaninių dirbtuvių, artelinių šulinių. Labai ma-lonų įspūdį palieka kolūkio kontoros aplinka. Čia dar iš tolo visų žvilgsnį atkreipia žalioji veja, žydinčių rožių krūmai, įvairių rūšių mede-liai.

Kaip papasakojo kolūkio pirmininko pavaduotoja kul-tūriniam-masiniam darbu pirminės partinės organizaci-jos sekretorė Jadvyga Juo-čepienė, aplinkos grožiui atei-tyje bus skiriama dar daugiau dėmesio. Numatyta organizuoti daugiau išvykų po rajono ar respublikos gra-žiausias tvarkomas gyvenvie-tes. Naudingas buvo susiti-kimas su rajono gėlininku J. Juodeliu, kuris skiemoni-čiams pademonstravo spalvo-tas skaidres, papasakojo apie gėlių auginimą, praktiškai patarė, kaip puošti visuome-ninių bei individualių nasta-tų aplinką. B. Vitkus

SPORTAS

Ukmergėje pralaimėta

Anykščių „Automobilisto“ komandos futbolininkai buvo išvykę į Ukmergę žaisti eili-nių „Tiesos“ laikraščio lau-rei laimėti futbolo rungty-nių. Ten jie susitiko su vie-tos „Vienybės“ vienuolike.

Pirmajame kėlinyje žaidi-mas vyko apylygiai. Tiek anykštėnai, tiek ukmergiškiai daugiau buvo gynybos lini-jose ir saugojo vartus nuo įvarčių. Tačiau nuo varžovų stiprių atakų anykštėnams apsiginti nepavyko. Pir-mas kėlinys baigiasi rezultatu 1:0 „Vienybės“ komandos futbo-lininkų naudai.

Po pertraukos „Automobi-listo“ komandos žaidėjai aikštėje visai pasimetė. Uk-mergės „Vienybės“ futbolli-ninkai pradėjo atakuoti anykš-tėnų vartus iš visų pozicijų, pasipylė įvarčių srautas. Iki rungtynių pabaigos anykš-tėnų varlininkai dar sentviti-kartus teko kamuolį išimti iš tinklo ir futbolininkams žaidimą pradėti iš aikštės vidurio.

Rungtynės „Tiesos“ tau-rei laimėti tarp Ukmergės „Vi-enybės“ ir Anykščių „Auto-mobilisto“ komandų baigėsi triuškinančiu rezultatu 8:1 Ukmergės komandos naudai. Po šio pralaimėjimo „Au-tomobilisto“ komandos fut-bolininkai daugiau kovų ne-tės.

A. Nemunaitis

KNIEK IYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. VII. 2:

PRAEITIS LIKO NUOTRAUKOSE...

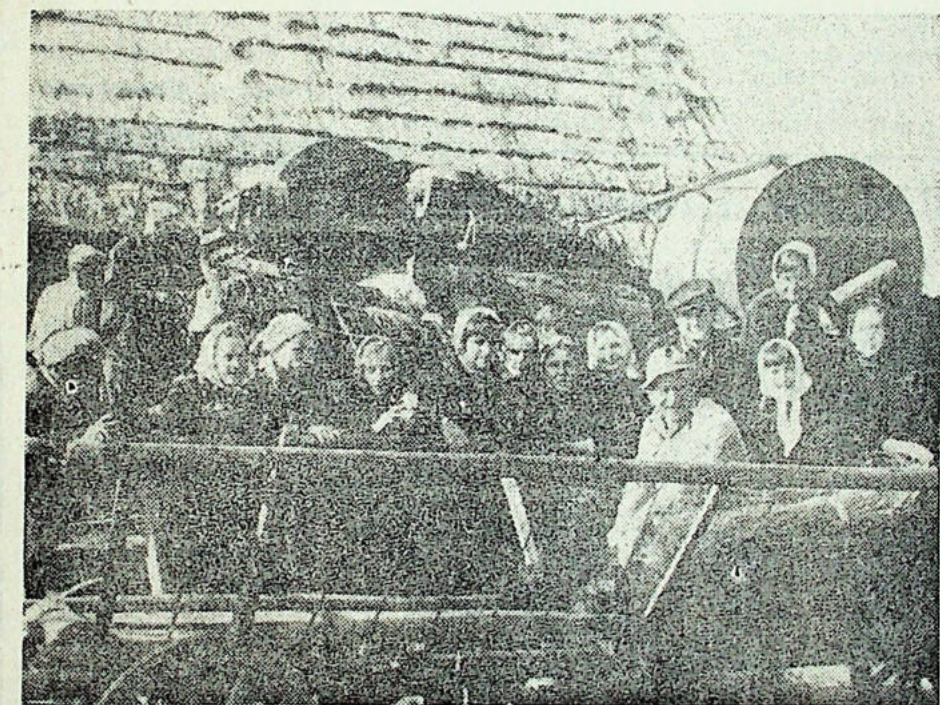
„Vyrai susirinko ankstyvą rytmetį, į plūgus įkinkė arklius ir pasuko į dirvą. Čia, sustoję į eilę, pradėjo raikyti žemę. Taip vaga po vagos vis didėjo arimo plotas, o artojai vis ragino ir ragino arklius. Tik reikėdais su-stodavo prakaitą nubraukti, žodžių kitu persimesti. Ir taip buvo visą dieną. Taip buvo ir antrą, ir trečią. Tol, kol artojai suraikė visą kolūkio žemę...

1948 metų rudenį šiuos ar-tojus lauke nufotografavo anykštėnas Izidorius Girčys. Nuotrauka visam laikui jam žino pirmuosius Vaidlonių kaime besikuriančio P. Cvir-kos kolūkio žingsnius. Tebe-aidint pasaliūniškiems bur-žuazinių nacionalistų šu-viams, 1948 metų balandžio 15-ąją Liudvikas Paškaus-kas, Stasys Zvikas, Veronika Zvikienė, Jonas Gailiūsis, Pranas Klimavičius, Antanas Binkys, Antanas Riška, An-tanas Šeštokas, Emilija Ur-bonavičienė tuometiniame Troškūnų valsčiuje pasirinko kolektyvinio darbo kelią, su-nešė į ką tik įsteigtą kolūkį darbo įrankius, iš namų at-sivėdė gyvulius ir aisiavė naują savo gyvenimo pusla-

pį — tapo kolūkiečiais. O aplinkui siautėjo įsiutę ban-ditai, žmonės dar tebespren-dė klausimą, stoti į kolūkį ar palaukti. Kolūkiečiai, rinkda-miesi į savo susirinkimus, eidami arti, sėli ar pjauti, kartu su darbo įrankiais ne-davosi ir ginkla, kad savo siekius, įsitikinimus, kolūkinę santvarką apgintų nuo įsi-siautėjusių buržuazinių na-cionalistų.

Pažvelgę į šią I. Girčio nuotrauką vyresniojo ami-žiaus K. Staro kolūkio žem-dirbiai gali atpažinti save, savo kaimynus. Kiekvienas, be abejo, prisimins neleng-vus pirmuosius kolektyvinio gyvenimo žingsnius. Nuot-rauka buvo padaryta dabar-tinio K. Staro kolūkio lau-kuose, Vaidlonių kaime.

Antrosios, jau istorija ta-pusios nuotraukos autorius — viešintiškis Povilas Jurkš-tas. Šio fotografo objektyvas užfiksavo vieną momentą iš „Gimtosios žemės“ kolūkio. Daug rūpesčių nuo seno žemdirbiai turėjo augindami linus. Rovimas, mirkymas linmarkose, klojėjimas, džio-vinimas, mynimas, brukimas — tai tik keletas darbų, su-sijusių su linų paruošimu.

Visus šiuos darbus tekdavo atlikti rankomis, su papras-čiausiais įrankiais. Ir kai kolūkyje buvo pradėtos nau-doti linų mynimo bei linų brukimo mašinos — šios naujosios labai palengvino žemdirbių darbą.

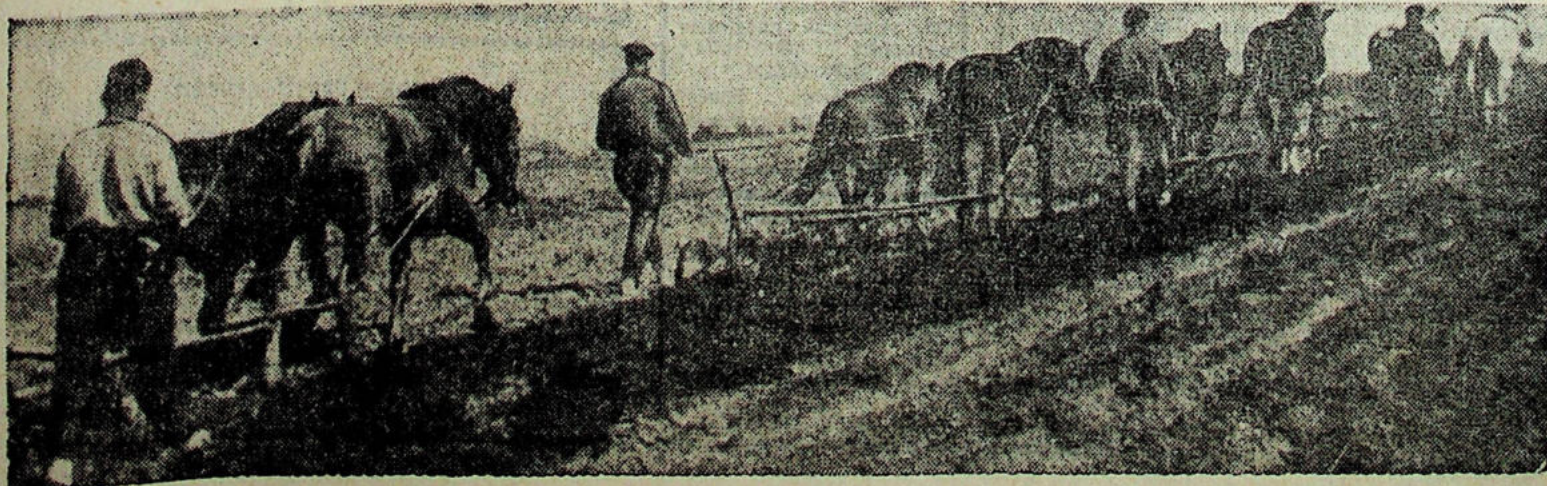
Fotografą užfiksavo tuo metu visiems įprastą kaimo

vaizdą: šiaudiniu stogu klo-jimą, arklinį vežimą, kuriuo į klojimą buvo vežami linai, šalia stovinčią mašiną, kuri kolūkiečiams tuo metu tapo pirmąja pagalbininke tvar-kant šią vertingą techninę kultūrą.

Nuo to laiko, kai fotogra-fai užfiksavo šiuos vaizdus,

prabėgo jau ne viena dešim-tis metų. Praeitis su šiaudi-niais stogais, arkliniais plū-gais ir vežimais, sunki kai-mo žmogaus dalia liko tik senesniosios kartos prisimi-nimuose, liko kolūkių kūri-mosi istorijose, folonuotrau-kose...

B. Vytaitis

Ryžtas ir ištvėrmė telydi derliaus dorotojus

Atkeltai iš spust

byrmetyje relai gesdavo. Patūlimas kokyje buvo kombainų užnugaris — sandėliai, džiovyklos. Gerai buvo čia organizuotas derlių dorojančių mechanizatorių maitinimas. Taip pat vykusiai organizavo javapjūtės darbus pernai „Anykščių šilelio“, „Svyturio“, „Atžalyno“ kolūkių vadovai bei specialistai.

Šiemet rajone kombainais teks nuimti daugiau kaip 32 tūkstančius hektarų javų ir apie 2,5 tūkstančio hektarų sėklinių daugiametį žolį — vidutiniškai vienu kombainu po 110, o kai kuriuose ūkiuose ir po 120 hektarų. Tai didelis darbas, todėl būtina iš karto pasirūpinti, kad visi kombainai būtų gerai suremontuoti, tiksliai sureguliuoti, efektyviai panaudojami nuo pat pirmųjų pjūties dienų. „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“, „Pirmyn į komunizmą“, „Anykščių šilelio“ kolūkiuose šiomis dienomis kombainai baigiami reguliuoti, įvažinėti, užsandarinti. Tačiau Jakiškio ir Naujasodžio tarybinuose ūkiuose, M. Melnikaitės, „Ateities“, „Puntuko“ kolūkiuose kombainų remontas buvo uždelstas ir dabar šių ūkių mechanizatoriai bei remonto tarnybų žmonės turi įtempti visas jėgas, kad kombainai laiku būtų paruošti pjūčiai. Pranešėjas kritikavo rajono gamybių susivienijimą „Zemūktėm“ už tai, kad šio susivienijimo keltimo punktas pateikia ūkiams blogai suremontuotus, darbui netinkamus kombainų mazgus.

Siemet pjūtis rajono ūkiuose prasidės anksčiau, negu pernai. Svarbu laiku paruošti sandėlius, džiovyklas, patikrinti ventilacijos įrengimus, sukomplektuoti priešgaisrinį inventorių. Remiantis Stavropolio krašto Ipatovo rajono mechanizatorių patyrimu, rajono ūkiuose sudaryti derliaus dorojimo kompleksiniai planai-grafikai. Tačiau kai kuriuose ūkiuose dar neišvengta disproporcijų tarp atskirų derliaus dorojimo grandžių pajėgumų, o kai kur vienas ar kitas darbas būna iš viso nėra numatyta nei žmonių, nei technikos. Todėl šiuos planus reikia patikslinti. Ypač blogai, kad „Vienybės“, Cerniachovskio, „Gegužės pirmosios“, „Aušros“ kolūkiuose nėra numatytos technikos aptarnavimo grandys. Be šių grandžių neįmanoma laiku atlikti derliaus dorojimo masinių profilaktikos ir sparciai šalinti technikos gedimus.

Butina pasiruošti pjūčiai nepalankiomis orų sąlygomis, parūpinti daugumai kombainų sudvejintus ratus arba vikšrinės važiuoklės, aprūpinti kombainininkus įrankiais, palengvinančiais kombainų priežiūrą, valymą, reguliavimą. Šių priemonių ypač pasigendama „Pirmyn į komunizmą“, „Nevežio“, Skiemonių kolūkiuose, Jakiškio ir Naujasodžio tarybinuose ūkiuose.

„Gintaro“, Svėdasų kolūkių, Staškūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai eilę metų sparciai doroja javus ir talkininkauja pjūtyje kaimynams. Šiuose ūkiuose sudarytos remontininkų brigados, kurios taisys kombainų gedimus po darbo. Šią priemonę taip pat numatoma įgy-

vendinti „Pirmyn į komunizmą“, „Gimtosios žemės“, „Aukštakalnio“ kolūkiuose. Siemet rajono kombainininkų tarpe 15 procentų pus jauni žmonės, kertantys javus pirmąjį arba antrąjį sezoną. Jiems labai pravers patyrusių draugų parama.

Pranešime buvo detalčiai išanalizuotos kombainų paruošimo darbai problemos, pabrėžta, jog jų reguliavime nėra smulkmenų. Bet kuris blogai sureguliuotas mazgas trikdo viso kombaino darbą, dėl jo prarandama nemaža grūdų. Pranešėjas pabrėžė, jog siemet itin svarbu be nuostolių sudoroti visus šiaudus, pritaikant šiam tikslui presavimo ir smulkinimo techniką, slegiant šiaudainį. Nuo šiaudų dorotojų neturi atsilikti rašinių skutimo grandys.

Didžiulę įtaką javapjūtės darbų spartai ir kokybei turi gerai organizuotas visų derliaus dorotojų socialistinis lenktyniavimas, operatyvus jo rezultatų susumavimas ir paskelbimas.

Pernai lenktyniavimas padėjo pasiekti šaunių darbo rezultatų. Staškūniškio tarybinio ūkio kombainininkai Vytautui Strunevičiui, iškovojusiam rajono darbo draugų tarpe pirmąją vietą. V. Strunevičius per sezoną prikūlė 756 tonas grūdų, jo paimamos išdirbis siekė 12 sutartinių hektarų. Didele darbo sparta ir gera kokybe pernai pasižymėjo to paties ūkio kombainininkas Antanas Paulikonis, Kurklių, „Atžalyno“ kolūkių ir Jakiškio tarybinio ūkio kombainininkai Algimantas Ramoška, Vyngantas Kalibatas, Albinas Girnyš. Sutikdami šių metų pjūtį, patyrę kombainininkai

daugelyje rajono ūkių prisimė didelius socialistinius išpareigojimus. Atžalyniečiai Edmundas Peldzius, Vyngantas Kalibatas pasiryžę šią vasarą nupjauti daugiau kaip 200 hektarų javų ir prikūlti po 400 tonų grūdų. Nuo jų žada neatsilikti „Aukštakalnio“ kolūkio kombainininkai Jonas Kulikauskas, Peiras Sauciūnas. Naujų darbštumo rekordų pasiryžę siekti Staškūniškio tarybinio ūkio, „Anykščių šilelio“, Surdegio, „Ateities“, „Lenino keliu“ kolūkių kombainininkai. Jų išpareigojimuose numatyta sutaupyti žymias kuro atsargas.

P. Marciukas palinkėjo visiems rajono ūkių kombainininkams sėkmingai įvykdyti savo socialistinius išpareigojimus, sparciai ir be nuostolių sudoroti visą javų derlių.

Po to sąskrydyje kalbėjo praėjusių metų rajono kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas V. STRUNEVIČIUS. Jis pasakojo, jog Staškūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai kruopščiai paruošė pjūties techniką. Kombainams pritaikytos vikšrinės važiuoklės dirbtį klampiose dirvose. Jos labai praverė pernai, galbūt, bus reikalingos ir per būsimą

javapjūtę, nes gamta žemdirbiams dažnokai iškrečia netikėtų pokštų. V. Strunevičius kvietė visus derliaus dorotojus siemet sutelkti jėgas, kad neliktų rašienos, visos derliaus būtų laiku sukrautas į sandėlius ir išdžiovintas. Pirmaujančio rajone kombainininko mintims savo pasisakymuose pritarė „Vienybės“ ir Surdegio kolūkių kombainininkai M. CIUKSYŠ ir A. LABAKOJIS. Sąskrydyje taip pat pasidalijo mintimis apie javapjūtės darbų ir pjūties technikos priežiūros bei remonto organizavimą, derliaus dorotojų socialistinio lenktyniavimo sąlygų tobulinimą „Atžalyno“ kolūkio vyr. inžinierius-mechanikas V. SKAPAS, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio kombainų techninio aptarnavimo brigados vadovas A. MICELIS, „Už taiką“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė V. MALUŠKIENE, „Svyturio“ kolūkio pirmininkas K. ŽIGAS. Derliaus dorojimo technikos remonto ir atsarginių dalių tiekimo klausimus savo pasisakyme analizavo rajono gamybinio susivienijimo „Zemūktėm“ valdytojas J. BUJOKAS.

Sąskrydyje taip pat kalbėjo LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS. Palinkėjęs ge-

ros kloties, spartaus darbo pjūties baruose sąskrydyje dalyvavusiems kombainininkams ir visiems rajono žemdirbiams, kalbėtojas ypač pabrėžė, jog siemet ypač būtina be mažiausių nuostolių sudoroti visą grūdų ir šiaudų derlių. Todėl pjūties išvakarėse remonto tarnybų žmonių ir mechanizatorių pastangos turi būti sutelktos pjūties technikos tiksliai sureguliuoti, užsandarinti. Lygia greta reikia nemažinti pašarų ruošimo tempų. Šiuo metu visuose rajono ūkiuose turi būti panaudojami rezervai silosų ir kitiems pašarams gaminti iš ne žemės ūkio naudmenų. Pjūčiai prasidėjus, būtina kuo svarbiau sudoroti visus šiaudus ir pelus. Pastarosios dienos gausiau palijus, ima želti gana veslus pievų, ganyklų atolas. Ūkių vadovams ir specialistams reikia dabar perskačiuoti turimus pašarų išteklius, numatyti, iš kokių rezervų jie bus papildyti, kokios technologijos bus pritaikytos atolo dorojimui.

Pasiūlius „Svyturio“ kolūkio mechanizatorių partinės grupės organizatoriui V. ŽEMAIČIUI, sąskrydžio dalyviai priėmė kreipimąsi į visus rajono ūkių derliaus dorotojus.

„K. d.“ inf.

UŽSIENYJE

X Meksika padidino jos eksportuojamos naftos kainą iki 22,6 dolerio už barelį. Toks nutarimas priimtas ry-

šium su tuo, kad Naftą eksportuojančių šalių organizacija (OPEK) neseniai įvedė naują naftos kainą — nuo 18 iki 23,5 dolerio už barelį. Anksčiau Meksikos eksportuojamos naftos kaina buvo lygi 17,1 dolerio už barelį.

X Pirmą kartą per pastaruosius 50 metų Kipre įvyko savivaldos organų rinkimai kaimo vietovėse. Rinkimų rezultatai rodo, kad daugumojė gyvenamųjų vietovių val-

džia atiteko demokratinėms ir patriotinėms liaudies jėgų alstovams.

X Japonijoje sužinota, kad KLR vyriausybė įvedė naują sistemą, pagal kurią užsienio kinų (huaciao) vaikus indėliai ir pinigines perlaidos keičiamos į specialias korteles. Pagal jas užsienio kinų giminės Pekine ir kitose didžiuosiuose miestuose gali gauti parduotuvėse maisto produktų ir pramoninių prekių.

(ELTA)

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Surdegio kolūkio valdybai, profsąjunginei organizacijai, Viesinių vidurinės mokyklos XXIII laidos abiturientams ir klasių vadovams, bendradarbiams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant myliną mamytę Malviną Placenytę. Duktė ir sūnus

Reikiame nuoširdžią padėką Svėdasų kolūkio pirmininkui V. Kovui, Staškūniškio tarybinio ūkio buhalterijos darbuotojams ir profsąjunginei organizacijai, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant myliną žmoną ir mamytę Marijoną Girniene.

Vyras ir dukterys

VIDAI DRICKAITAI
Netekus mylimo žmogaus — tėvelio, nuoširdžiai užuojautą reikiama. Buvę klasės draugai

Mirus mylimai mamytei, reikiame nuoširdžiai užuojautą VLADISLAVUI RAMASKEVIČIUI.

„Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatoriai

ALBINUI ZILUI
Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo administracija

ZINAI
NAVASINSKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui. „Spartako“ fabriko šlifautojos ir ATK darbuotojos

VERONIKAI
GINOTIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui. „Gintaro“ kolūkio Jaušavos sektoriaus fermos darbuotojai

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

ZINAI
NAVASINSKIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam vyrui. „Spartako“ fabriko profsąjunginė organizacija

VALEI DRICKIENEI
ir vaikams
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reikiama. Dalebienė, Saknienė, Užkurelienė, Tratučiai, Butkai, Ivanavičiūtė, Tamuliūnaitės, Gervaičiai

MOKSLEIVIŲ ZINIAI

Salų tarybinis ūkis-technikumas praneša, kad nutraukiamas tolimesnis moksleivių komplektavimas į technikumą 1979/80 m. m. Moksleiviai, norintieji įsigyti agromono specialybę, gali kreiptis į arčiausiai esantį Alantos tarybinį ūkį-technikumą, kuris yra Molėtų rajone, o norintieji įsigyti zootechniko specialybę gali kreiptis į Alantos arba Vabalninko tarybinį ūkį-technikumą, kuris yra Biržų rajone.

Moksleiviai, kurie šią vasarą pristatė dokumentus į Salų tarybinį ūkį-technikumą, gali juos atsiimti asmeniškai atvykę į technikumą.

Direktorius

Liepos 22-oji — Prekybos darbuotojų diena

Rajono prekybininkai savo šventę pasitinka sėkmingai vykdydami socialistinius išpareigojimus, nuoširdžiai traukiami už prekystalių, visuomeninio maitinimo įstaigose, sandėliuose, kepyklose. Anykštėnus ir jų svečius aplauna savo darbo žinovai, pagarbos nusipelnę prekybininkai, visuomeninio maitinimo tinklo darbuotojai. Tarp pirmaujančių rajono prekybos darbuotojų sutiksime ir šias dvi moteris, kurias nufotografavo mūsų laikraščio darbuotojas Vytautas Bagdonas. Tai Anykščių universalinės parduotuvės audinių skyriaus vedėja Ona Strazdienė (kairėje) ir vyriškų rūbų skyriaus vedėja Jadvyga Rutkauskienė. Ona pardavėja dirba penkiolika metų, o J. Rutkauskienė — daugkartinė socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja — darbo stažas siekia jau dešimt metų.

67262 Anykštėnai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352 Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11,189 Uzsak. Nr. 1223